

Overweging

18 november 2018

Trouw tot aan het einde der tijden

(Bij 1^e l. Daniël 12, 1-3 en Ev. Marcus 13, 24a.26 en 32)

Waar moet het heen met deze wereld? Je vraagt het je wel eens af.

En de lezingen van vandaag zetten ons ook aan daarover na te denken. Volgens onze geloofsgeschiedenis is het duidelijk waar het naar toe gaat. Nou ja, duidelijk..... Er zijn vele geloofsvoorstellingen over hoe het verder gaat en ze hebben allemaal eenzelfde scenario. Ze spreken over een eindtijd : Na een moeilijke periode zal de Mensenzoon komen en een eind maken aan alle onrecht in de wereld. En daarna zal het goed zijn. Als in een sprookje.

Het lijken dromen die voortkomen uit de dood van Jezus en de onzekerheid die toen gevoeld werd: hoe gaat het nu verder met ons en met de wereld? Toen, en later, werd in de geschiedenis vaak over een terugkomst van Jezus gedroomd en geschreven, geschilderd en op muziek gezet, vooral in moeilijke tijden, als het niet goed ging in de wereld.

Voor sommigen zoals nu. Voor deze overweging begon ik een lijstje te maken van de problemen / uitdagingen waar onze wereld nu voor staat. Nou, daar ben ik maar mee opgehouden. Je wordt daar niet vrolijk van.

En als het je ook persoonlijk niet zo goed gaat..... Het leven kan inderdaad tot op het bot pijnlijk en onrechtvaardig zijn. Je ervaart de ongemakken van het ouder worden, of je leven is donker geworden door het verlies van een dierbare, afscheid van gezondheid, afscheid van een relatie, een verstoord contact tussen ouders en een kind, een kind dat verslaafd is. Hoe zal het dan verder gaan? Ik kan me voorstellen dat je het niet meer weet en er down van wordt.

Over dat lijden vertelt de Bijbel geen sprookjes. Het kan afschuwelijk zijn. Het werpt wèl de vraag op of er te midden van dat kwaad een spoor van God te vinden is, iets dat hoop geeft, vertrouwen in de toekomst. De korte - verkorte - lezingen van vandaag houden ons de kern voor. De kern dat de ellende niet het einde is, dat er toekomst is. Geloven geeft een basaal vertrouwen in het leven. Het ontdekken van een soort oer-goedheid, ondanks al het lijden in de wereld. De feitelijke gang van de wereld in de hele geschiedenis tot nog toe, bevestigt die ontwikkeling ten goede ook. Wat is er allemaal niet verbeterd in de wereld? Wat is er niet bereikt? We kunnen

optimistisch zijn. Van de goede ontwikkeling is ook een imponerende lijst te maken.....

Het verhaal van de schepping van de wereld, is niet het verhaal van een begin dat gelijk voltooiing was, maar van het begin van een evolutionair proces. God zag dat dat proces goed was. 'Geschapen' betekent: niet zo maar bij toeval ontstaan, een speling van het lot, maar onderdeel vormend van een plan ten goede. En de mens neemt daaraan deel door zelf zijn zoekend te leven, de aarde goed te beheren en, ieder op zijn plaats, mee te werken aan bijv. economische, technologische en sociale verbeteringen. Door die evolutie vindt de schepping zijn weg naar voltooiing en zal het goede overwinnen. Dat staat er, denk ik, in de lezingen van vandaag. 'Zie ik maak alles nieuw.' Toen, dan en nu.

Het kwaad dat er vanaf in den beginne was, zal in een voltooide wereld overwonnen zijn, definitief. Dan zal er sprake zijn van het Koninkrijk van God, ik spreek liever over het koningschap van God. Daarin staat Jezus centraal, Jezus die ons uitnodigt om mee te werken aan die nieuwe wereld, waarin het leven gekenmerkt wordt door liefde, vrede en rechtvaardigheid. En dat brengt bevrijding en vreugde. Bevrijding en vreugde omdat het kwaad er niet meer is. Misschien hebben wij in onze maatschappij verleerd om echt blij, deze blijde boodschap te voelen, tot in onze vezels, tot in de poriën van je huid.

In de boodschap van vandaag hoor ik een oproep daar iets mee te doen. Zingen voor God, lichtpuntjes brengen in alle donkerte, het goede uitstralen, mensen opbeuren en zin in het leven weten te geven.

Niemand weet, wanneer het rijk van een voltooide wereld daar zal zijn, zegt het evangelie. En het roept op waakzaam te zijn. Waakzaam, wat is dat? Wat wordt er mee bedoeld? Ik las er kort geleden een gedicht over.

Wees waakzaam
want voor je het beseft
zijn je vragen verstomd,
en zie je niet meer
hoe het onrecht wordt goedgepraat,
en ben je aangepast aan wat
'de gewone gang van zaken' heet.

Wees waakzaam
want voor je het beseft
praat je mee

met wat ze allemaal zeggen:
dat het elk voor zich is
in het leven
en dat jij toch ook
maar één keer leeft.

Wees waakzaam
want voor je het beseft
leef jij ook
ten koste van anderen,
ook al heb je de mond vol
van kiezen voor de zwaksten.

Moge hij, Jezus, in deze laatste weken van het kerkelijk jaar
voor ons vooral de uitdager zijn, de toekomst, de waker in ons
eigen levensverhaal.

Ad Besems